

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Qualis concedi possit Phœnix?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

nias habebimus? Pulchrè B. Maximus monachus & Martyr fabulosam hanc anem his argumentis refutavit: *Quod si avis est Phoenix, etiam animal sit omnino necesse est; quod si animal esse concedis, primum non omnino potest illud esse singulare, quantum saltem animal est; nullum enim solum animal. Deinde si animal est, utiq; corpus animatum simul, & sensu preditum. Iam si corpus est animatum, & sensu preditum, certè etiam generationi, & corruptioni obnoxium erit. Ipsos, si libet, sapientes consule, rerum, qua existunt, inspectores, fierine possit, ut generationi quod obnoxium est, atque corruptioni corpus animatum item, ac sensu preditum, singularis esse natura (ad existentiam quod attinet) possit? cum aliorum in his ex alijs successio evidentissimum sit existendi iudicium, certissimusq; terminus, quemadmodum id scriptura sacra ipsa testatur, iuste illi Noëmo huius rei certitudinem exhibens, ubi Genesios septimo ait: *Ingrederere tu & omnis &c. itemq; ex omnibus volatilibus &c. in quibus si Phoenix, quod alatum ille sit animal, numerandus est, sanè singularis quoad existentiam natura non est, ut Deus ipse pronunciauit.**

Ob has, vel similes causas existimo, neque ab Aristotele, in illis, quos de animalium generatione ac historia conscripsit libris, neque à Diodoro Siculo eruditissimo, neque à diligentissimo Strabone; qui de Ægypto, de India, deq; earum regionum animalibus multa memorijs hominum reliquerunt, facta est vlla phœnicis mentio. Quare & ego censeo, vel Phœnicem in rerum natura nullum esse, vel si vllus est, non esse vnicum, sed plures, non generari ex cinere & verme, sed ex ovo, non vivere tot sæculis, quantumvis sit longævus, neq; se ipsum in rogo comburere, sed vel casu, vel atate fessum, emori, more avium ceterarum. Denique quod tam rarò videatur, degere illum in locis inaccessis, atque inde tam rarò apud alias nationes conspici. Ad ea quæ pro Phœnice allata sunt, facile potest responderi. Nam alia est ratio bombycis, qui est imperfectum animal, atque ea propter facile potest fieri ex verme alatus. Cetera nituntur auctoritate Poëtarum, & profanorum scriptorum, & SS. Patrum comparatione, qui Ethnicis Phœnicem tamquam imaginem resurrectionis sæpiùs propo-

proposuerunt, non quòd, quæ de Phœnice narrabantur, vera crederent, aut quòd ea discutere vellent, sed quia *argumento ad hominem* dicto uti voluerunt. Si enim in vulgi & Gentium opinione Phœnicis historia & resurrectio passim credebatur, quantò æquius erat credere, id hominibus non esse negandum, quod auiculæ Arabicæ concederetur, ut Tertullianus ratiotinetur. Hinc & hic ipse Tertullianus Phœnicem de posteritate *monstrisum* vocat; & S. Gregorius Nazianzenus clare indicat, se tantum uti ea ratione aduersus illos, qui Phœnicem rediuuium credunt; ait enim: *Quòd si etiam cuiquam fidem facit hic sermo &c.* Et S. Augustinus de eodem loquens: *Si tamen, ut creditur, de sua morte renascitur.* Denique ipsi, ut vidimus, profani scriptores plerique, trepidè, aut dubitanter de Phœnice tam incredibilia, & à naturæ legibus abhœrentia recensuerunt. Locum illum ex Iob allatum, vulgatus noster Iobiorum textus, quem sequi debemus, non *Phœnici*, sed *palma* tribuit; non enim ibi *Phœnix*, sed *palma* legitur. Quia eius Iob agat de resurrectione mortuorum, illam tamen etiam *palma* significat, quæ & ipsa habet ex se renascendi potestatem.

Iob. 20. Conc.
Trid. Sess. 4.

Septuaginta autem interpretes, *Phœnicem* posuerunt, quia cum hæc vox, tam auem, quàm *palmam* significet; illi vti ea significatione, quæ Græcis, in quorum gratiam sacra ipsi vertebant volumina, mortuorum resurrectionem, secundum vulgarem ipsorum de Phœnice sententiam, magis aperiret, ut doctè aduertit Franciscus Ferdinandus de Corduba, qui hæc quæstionè fusè est prosecutus. Atque hæc de portentosis signis nunc ad quædam aquaticæ monstra examinanda veniamus.

Franc. Ferdin.
de Corduba.
in Di. Jafcal.
multiplici.
cap. 7.

VI.

In aquis monstra non omnia sunt ficta, quæ à Poëtis celebrantur. Fictum est, quòd aiunt de *Scyllis* duabus, quarum vna Nisi, altera Phorci filia, illa in auem, hæc in maris monstrum mutata sit. De vtraque ita canit Naso.

Ouid. l. 1. de
arte. Vide
eundem l. 3.
Metam.

*Filia purpureos patris furata capillos,
Puppe cadens celsa facta refertur auis.
Altera Scylla maris monstrum medicamine Circus
Pube premit rabidos, in gsinibusq; canes.*

Gen. 19 26,

Et si enim olim respiciens uxor Lot post se, conuersa est in statuam salis.